

ТА
аго

Т-
А. Е.
а, ВЪ
а (у-
КНЯ-
а, ВЪ
ЯГННЯ
ОДИТЪ
ЗННС-

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

(Մտարագրագրի գիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция „Мунис“

ՄԱՍԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերէն)

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Հայտարարութիւններէ համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մի աղետալի լուր: Ներքին տեսութիւն:
Մի նկատողութիւն: Նամակ Չիգիլարից: Նամակ
Համախոյ: Նամակ Երևանից: Նամակ Բագուից:
Նամակ խմբագրին: Ներքին լուրեր: Արտա-
քին տեսութիւն: «Times» լրագրի յօդուածը:
Թիւրքիա: Անգլիական պարլամենտը և Ֆէրիի օ-
րէնքը: Նամակ Թիւրքիայից: «Մշակ» հեռագիր-
ներ: Հայտարարութիւններ:

ՄԻ ԱՂԵՏԱԼԻ ԼՈՒՐ

Մեզ հաղորդեցին Վանի ու-
սաց կոնսուլը, պ. Կամարականի
հետեւեալ տխրալի հեռագիրը տը-
պագրելու համար, որ և շնորհա-
կալութեամբ տպում ենք: Պ.
Կամարականը ստանալով փողե-
րը, որոնք ուղարկվեցան յօդուտ
Վանի սովատանձներէ, պատաս-
խանում է որ փողերը ստացել է
և աւելացնում է.

«Սովը անասելի սաստկութեամբ
աճում է. Լըբակում մօտ 150
մեռածներ կան, գիւղական հա-
րիւրաւոր աղջիկներ մերկ և սո-
ված ընկած են գիւղերի փողոցների
վրա: Վանում երկու միջև երեք
հարիւր մանուկներ անօթութենից
հիւանդացել են: Խրիմեան ձեռ-
նարկում է մի հիւանդանոց հիմ-
նել Օգնեցէք այդ մարդասէր
հիմարկութեանը: Եթէ հարկա-
ւոր միջոցներ չը գործ դրվեն,
Վասպուրականը կորած կը լինի:
Միայն նշանաւոր գումարներ կա-
րող կը լինէին փրկել կատարեալ
կորուստից:»

Միթէ այդ տեսակ պաշտօ-
նական անձի ձեռքով գրած դօ-
կումենտն էլ տեսնելով թիւրքաց
կառավարութիւնը կը հերքէ Հա-
յաստանի մէջ սովի աղետալի ե-
ղելութիւնը:

Եթե մենք հասկանում ենք
թէ ինչի ի. Դուռը մի կողմից
հրամայում է Կ. Պօլսի հայոց լը-
րագիրներին լռել Հայաստանի
անմխիթար դրութեան վրա, իսկ
ուրիշ կողմից արգելում է Ռու-
սաստանի մէջ հրատարակվող հա-
յոց լրագիրներին մտնել իր պե-
տութեան սահմանը:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մի ՆԿԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆ ԹԻՖԼԻՍԻ ՄԻԱՆՁՆՈՒ-
ՀԻՆՆԵՐԻՆ

Բարեհաճեցէք տեղ տալ ձեր լրագրում
այս մի քանի տողերիս: Երբ յօդուտ Վանի
սովատանջների համարեա ընդհանուր հասարակու-
թեան դասակարգելի փողեր են հաւաքվում,
երկու դասակարգ միայն մնում են միջև
այսօր խուլ դէպի նրանց աղէտալի և մերձի
մահ դրութիւնը: Մեր խօսքն է մեծ մասամբ
վարդապետների և Թիֆլիսի կոյսերի մասին:
Տարօրինակ երևոյթ է ճշմարիտ կարծես այն
մարդիկը, որոնք հեռացել են աշխարհից և
նուրիշ իրանց անձը հոգոյ փրկութեանը,
առաւել ևս զգայուն սիրտ պէտք է ունենա-
լին, առաւել ևս պէտք է շուտ օգնութեան
ձայն տալին քաղցածներին, քան թէ մենք,
մեղաւոր աշխարհականներս: Բայց ի՞նչ ենք
տեսնում, բոլորովին ընդհակառակ... Երբ
աշխարհականը ինչպէս պ. Մարտիրոս Հախ-
նազարեանը (Մշակ № 22), կարդալով «Հայ-
րիկ հաց, հայրիկ հաց» խօսքերը, դառն ար-
տասունքներ է թափում և մի քանի իր նը-
ման չքաւորների հետ օգնութեան ձեռք է
մեկնում վանեցիկներին, վարդապետները և կոյ-
սերը քարացրել են իրանց սիրտը, նրանց աչ-
քերում արտասունքներ չեն երևում: Վարդա-
պետների մասին մենք այլ ևս չենք կամե-
նում խօսել, նրանք սովորել են միայն փող
հաւաքել ուրիշներից: Իսկ դուք, Թիֆլիսի
կոյսերը, ո՞ւմ համար էք պահում ձեր փո-
ղերը, ձեզանից ամեն միւր ունի յայտնի դու-
մար, մեզ այս հաստատ յայտնի է: Միթէ
ձեզ չէ վրդովում վանեցիկների քաղցածու-
թիւնը, եթէ դուք լրագրի չէք կարդում,
ներեցէք, չը գիտեք, միթէ գոնեա չէք լը-
սում, որ սովը Վանում միջև այնտեղ է
հասել, որ արմատներով են կերակրվում, որ
սովից մեռած դիակներ են պատահում: Պատ-
մութիւնից օրինակներ կան, որ սովը երբ
սաստկանում է, մարդկային զգացմունք-
ները բթանում են, մարդ զգաւանում է, նա
չէ խնայում իր ամենամեծաւորը՝ կինը և որ-
դին, սպանում է նրանց և ուտում է քաղ-
ցից դրոված: Միթէ միջև այս դրութեա-
նը պէտք է թողնենք հասնել մեր եղբայրնե-
րին և քոյրերին: Միթէ կարծում էք դուք,
որ ձեր պարտաւորութիւնը վերջանում է նը-
րանով, որ առաւօտ և երեկոյան եկեղեցում
աղօթում էք, գիշերները եկեղեցի կարդում,
և երբ հրաւիրում են, ննջեցեալների վրա
երգում էք: Չէ, դուք ունեք այժմ առաւել
ևս մեծ պարտաւորութիւն՝ մեկնել ձեր ձեռ-
քը Վանի քաղցածներին: Սրանով չը բաւա-
կանանալով միայն, դուք պարտաւոր էք՝ ամեն
միւր ձեզանից, տունից տուն Թիֆլիսում ման-
գալով՝ նուիրատուութիւններ հաւաքել ամեն-
քից սովատանջների համար: Մենք հաւա-
տացած ենք, որ այնպիսի քարացած սրտեր
անգամ ինչպէս Թիֆլիսի մի քանի հա-
րուստներին, ձեր ներկայութեամբ և առա-
ջարկութեամբ կը մեղմանան և զգայուն
մարդի սրտեր կը գառնան: Միթէ սրանից
առաւել սուրբ պարտաւորութիւն կը լինի
ձեզ համար, որ դուք կը դարձնէք շատերը,
որոնց մէջ չը կայ ազգայնութեան նշոյլ ան-

գամ, որոնք կորցրել են մարդկային զգաց-
մունքների յատկութիւնը, դէպի մի բարի
գործ՝ դէպի մահից կենդանութիւն տալ
քաղցածին:

Մենք յուսով ենք բոլորովին, որ կը լսենք
շուտով այսպիսի մի վտանգաւոր և թշուառ
դէպքում ձեր մանակցութիւնը և ձեր ջանքը
սովածների համար փողեր հաւաքելում:

ԲՈՂԻՔ ՄԻՐԱՆՆԵԱՆ

ՆԱՄԱԿ ԶԻՂԻՇԼԱՐԻՑ

Փետրվարի 23-ին

Հայաստանի վան քաղաքի և նրա շրջակայների
մէջ յայտնված սովը ամեն մի աղքատ հայի սրտում
ցաւ է ներգործում: Ուտի մենք էլ, հայերի փոք-
րիկ խումբը Չիգիլարում, պ. Մարգիս Կալայեան-
ցի և Նիկոլայ Մէլքեանցի ջանացողութեամբ ստո-
րագրութիւն բացարկել և հաւաքեցիք յօդուտ
Վանի սովատանջների 255 ռուբլ, որ և ուղարկում
ենք ձեզ նուիրատուների ցուցակի հետ միասին:
Անյայտ ոմն 100 ռուբլի, եղբայր Տէր-
Օհանեանց 25 ռ., Ն. Մեղիքեանց 10 ռ., Մ. Բա-
բայեանց 5 ռ., Թ. Հախումեանց 10 ռ., Ե. Կուզ-
նեցով 10 ռ., Ա. Մնացականեանց 5 ռ., Մ. Գե-
որգեանց 5 ռ., Ա. Բաղիրով 5 ռ., Ա. Մեղիքեանց
5 ռ., Անյայտ ոմն 25 ռ., Յայտնի ոմն 10 ռ., Ան-
յայտ ոմն 10 ռ., Ա. Մեղիքեանց 5 ռ., Զապարով 5
ռ., Զ. Փառսխով 10 ռ., Ա. Շահպաղեանց 5 ռ.,
Վ. Մեղիքեանց 5 ռ., Գումարն է 255 ռ.:

Աւետիս Տէր-Օհանեանց

ՆԱՄԱԿ ՇԱՄՍԱԴԻՑ

4 մարտի

Տեսնելով մեր ազգային եղբայր որպէս ուռ-
սահպատակ, նոյնպէս և վանայ, Ալաշկերտի և
Բայազէթի աղետալի կարօտութիւնը հացի,
փութացայ յօդուտ նոցա առաքել ձեզ իմ լու-
մայն յիսուս ռուբլի արծ. խմբագրաւոր խըն-
դրելով ձեզինք, համեմատ ձեր նկատողութեան
հասուցանել ուր արժան կը համարէք, 30 ռուբլին
վան Ռուսահպատակ մեր ազգայնոց, և 20 ռուբ-
լին Վանայ, Ալաշկերտի և Բայազէթի աղգայնոց:
Ընդունեցէք իմ խորին յարգանաց հաւա-
տիքը:

Պ. Մեղիք-Բեղլարեանց

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

20 փետրվարի

Շատ անգամ հասարակական օգտաւէտ հիմնար-
կութիւնները չեղվում են իրանց բուն նպատակից
և մասամբ դառնում են բարոյական ախտերի
կենտրոն: Յատկի իրողութիւն, բայց ափսոս, որ
ասածներս ճշմարիտ է: Այդպիսի հիմնարկու-
թիւններից մէկը և կրուն է. Ի՞նչ է արդեօք
կուր ասածը, եթէ ոչ մի հիմնարկութիւն, որի
նպատակն է հանել մարդուն իր ընտանեկան նեղ
չըմանից և մտցնել հասարակական, ընկերական
կենտրոն մէջ, ափսոսել նորան դաժնապէս խօսակ-
ցութիւններով, միմեանց մէջ ունեցած խորհր-
դակցութիւններով, դատողութիւններով, հարցեր
լուծելով զարգացնել իր միտքը, ճշակել, կենցա-
ղավարութիւնը, բարքը, վարքը և այլն: Ի հարկէ
այդ բաւական չէ: Օրական պաշտօնական ծառա-
յութիւնները, արհեստաւորի, վաճառականի, ու-
սուցչի և ուրիշ շատերի ծանր աշխատութիւնները
չափ ու սահման ունեն, բնական է, որ մարդ այս
բոլորից յետոյ բաւականութեան մէջ լինել է

ուղում. ուրախ, զուարճալի ժամեր անցնել է
սիրում և իր այդ զուարճութիւնը, ուրախութիւնը
նա դանում է կուրի մէջ պարելով, խօսելով, ծի-
ծաղելով, դիցուք չափաւոր ուտելով ու խմելով:
Այս մեր կարծիքով ինչ է կուրի նշանակութիւնը,
ահա ինչ է նորա նպատակը: Այդ նպատակին է
արդեօք հետևում մեր երեանի կուրը: Ո՛չ, ու
ամենին ոչ: Եթէ մտնէք մեր կուրը, միայն կը
տեսնէք թուղթ խաղացողների խմբեր, որոնք
նստում են շատ ու շատ երկար ժամեր. դրանց
երեսին նշմարվում է կամ ուրախութեան և կամ
յուսահատութեան նշաններ: Կուրի նոր գրված
անդամը, որ բոլորովին անծանօթ էր առաջ կամ
անընդունակ թղթախաղին, ընկնում է պատահ-
մամբ այդպիսիների թաղարդը և դատարկում է
նրանց առաջ իր քսակը: Ասիական կենտրոն
մեծացած հայ կինը՝ այդ հայ-վաճառականի թան-
գաղին ամուսնին, անդամ գրվելով կուրում և
ծանօթանալով եւրոպական վերջին նորածնու-
թեան, մոզայի հետ, ամբողջապէս հոգում ու
մարմնով անծանոթ է լինում այն մարդին, թէ
Երբ պէտք է դնալ կուր, ինչ հագուստով, ինչ
ճաշակով և այլն: Նորա անտեսութիւնը մոռաց-
վում է. նա, որ առաջ իր տնտեսական գիտու-
թիւններով, ընտանեկան նիստ ու կացով օրինակ
էր լինում, այժմ այդ իր միակ արժանաւորութիւ-
նից էլ զրկված, բամբասանքի և պախարակութեան
առարկայ է դառնում: Հայ կուրը վերցնել ու
փակ կենցիցի յանկարծակի աղատութիւն տալ—
կը նշանակի միանգամայն ապականել և հրէշաց-
նել նորան...:

Այս է երեանի կուրը յաճախող հայ տիկնիկ-
րի պատկերը. երեսնցի հայ կնոջ յառաջադիմու-
թիւնը:

Կուրի այժմեան կազմակերպութիւնը և վերջին
օրերում տեղի ունեցած անբաւականութիւնները
նորա անդամների մէջ առիթ է տալիս ինձ մի
առաջարկութիւն անել մեր վաճառականներին,
որոնց թիւը կուրում այս տարի եռապատկուե-
լով, հասել է մինչև 40—50-ի:

Մենք հեռու չենք այն մտքից, որ այդպիսի
հիմնարկութիւնների մէջ, ինչպէս կուրն է, միա-
քաղաքացի հայերը, թուրքերը, ռուսները միասին
նստէին, միասին մտածէին, միասին գործէին:
Այդ կը լինէր և ցանկալի է այն ժամանակ, եթէ
ամենքի համոզմունքները, ինտերեսները, ճաշակը
մի լինէին:

Բայց որովհետև զաղախարհների, զարգացման
աստիճանների տարբերութիւնից յառաջանում
են անբաւականութիւններ և կուրը այդ դէպ-
քում ստանում է Կրիթիկ «ԿՐԻՏԻԿ»-ի պատ-
կերը,—աւելի լաւ կը լինէր, եթէ մեր քաղաքացի
վաճառականները մտածէին բաց անել իրանց հա-
մար մի առանձին կուր, որ կարող էր ստանալ
օրինակ եւ վաճառականական կուրը անունը:
Բացի դրանից այդպիսի հիմնարկութիւն բաց ա-
նելուց առաջ, մենք խորհուրդ կը տալին նոր բա-
ցանելի կուրի կանոնադրութեան վրա մտա-
ծել և մտցնել նրա մէջ այնպիսի յօդուածներ,
որոնք կը բովանդակեն իրանց մէջ պարզասիրու-
թեան, մոզայի բացակայութեան մտքեր: Թող հա-
ւատան, որ այդպիսի դէպքում, կուրը չէր ստանայ
մի օր և է վատ չկոչալի կերպարանք, այլ ընդհա-
կառակը աւելի շուտ կը հասցնէր նրան իր
նպատակին:

Յովհաննէս — Հիթում

ՆԱՄԱԿ ԲԱՂՈՒԻՑ

29 փետրվարի

Ահա ուղարկում եմ ձեզ եօթնասունը վեց
ռուբլի որ հաւաքեցիք Վանայ սովից օգտին,
մեր պատուելի աղգայնների օժանդակութեամբ,
որոց յայտնում ենք մեր խորին շնորհակալութիւ-
նը:

Պարոն խմբագիր, խնդրեմ բարեհաճէք յիշեալ
զուամարը հասցնել պատկանելոյն և ձեր պատուա-

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

